

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 771/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујучића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Гашић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., ради утврђења непостојања права службености, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4051/19 од 02.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ББ и ВВ, обоје из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4051/19 од 02.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ББ и ВВ, обоје из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4051/19 од 02.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 338/17 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да тужени немају право службености пролаза пешице и било којим превозним средством, нити прогона стоке, преко кат.парц. .. КО ..., чији је власник тужилац, што су тужени дужни да признају и да прекину сваки будући евентуални пролаз преко ове кат.парцеле. Ставом другим изреке, наложено је туженима да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 139.300,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 4051/19 од 02.10.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Куршумлији П бр. 338/17 од 05.06.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради разматрања питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите, о ком је одлучено побијаном пресудом, је утврђење непостојања права службености пролаза пешице и било којим другим превозним средством, нити прогона стоке преко кат.парц. власништво тужиоца, а од стране тужених. Одлука о тужбеном захтеву, у овој врсти парнице, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па се, с тим у вези, ревизија тужених заснива на тврдњи о непотпуно утврђеном чињеничном стању, како од стране првостепеног, тако и од стране другостепеног суда. То није разлог за изјављивање посебне ревизије, а у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије.

Из тих разлога Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужених, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења непостојања права службености, тужилац је суду поднео дана 03.08.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у ком побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић